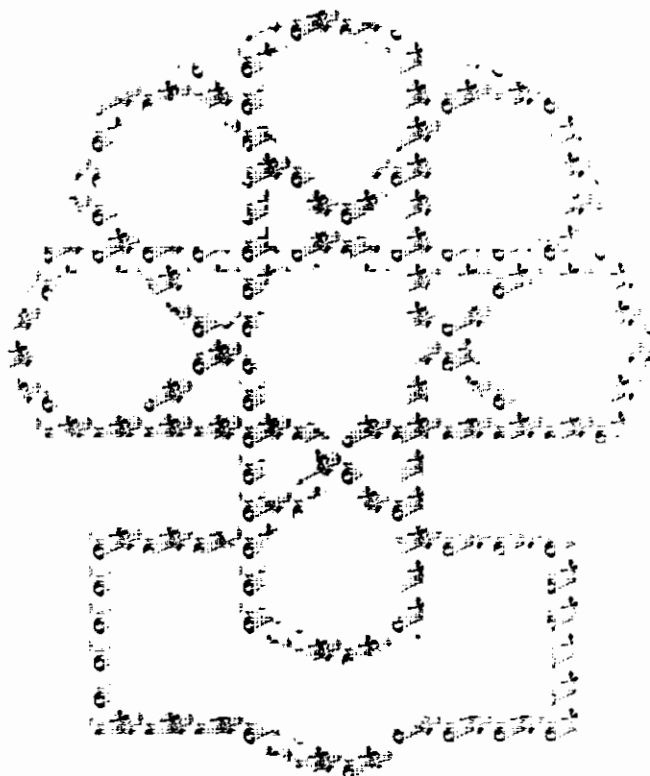

اظهار نظر پیرامون لایحه الحاق یک تبصره به ماده (۷۰) قانون تأسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه‌گری

معاونت پژوهشی

آبان ماه ۱۳۷۹

کار: گروه دفتر بررسی‌های اقتصادی

مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی

خانه و واحد اسناد اطلاعیه‌ها
مبارکی

شماره: ۱۲۷۱۹

تاریخ: ۸/۸/۷۹

کد گزارش: ۲۰۰۵۷۳۰

بسمه تعالی

اظهار نظر پیرامون لایحه الحاق یک تبصره به ماده (۷۰)
قانون تأسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه‌گری^۱

کد گزارش: ۲۰۰۵۷۳۰

یکی از مشکلات ناشی از ماده ۷۰ قانون تأسیس بیمه مرکزی به قراردادهای خارجی مربوط می‌گردد که ظرف خارجی در آن بنا به دلایلی در موقعیت ویژه و انحصاری قرار دارد و از این رو به منظور اجتناب از مراجعه به بازار ایران به منظور اخذ پوشش بیمه‌ای و به تبع آن دریافت خسارت در صورت بروز حادثه، ترجیح می‌دهد بیمه‌نامه توسط بیمه‌گران مورد نظر خود صادر گردد.

در صنعت بیمه، در این موارد و برای دور زدن این قانون رویه‌ای فی‌الذمه خلاف، تحت عنوان fronting تقریباً جا افتاده است. بر طبق این رویه ظاهراً یک شرکت بیمه ایرانی ریسک مورد نظر را تحت پوشش قرار داده، ولی از طریق مکانیزم اتکایی و اتکاء مجدد، بخش عمده این ریسک بین شرکت‌های بیمه مورد نظر طرف خارجی توزیع می‌گردد. بنابراین همان‌گونه که ذکر گردید، از این طریق ماده ۷۰ دور زده می‌شود. این رویه در مواردی از قبیل خریدهای تسلیحاتی و سرمایه‌گذاری مستقیم خارجیان به ویژه در امور زیربنایی مانند سدسازی، مترو و... به دفعات اتفاق افتاده و خواهد افتاد.

بنابراین ضرورت اصلاح قانون به منظور اجتناب از دور زدن آن کاملاً احساس می‌گردد. بنابراین با این لایحه به طور کلی موافق هستیم و حتی پیشنهاد می‌کنیم این اصلاح نه تنها شامل خریدهای نظامی گردد بلکه سایر موارد به ویژه سرمایه‌گذاری مستقیم خارجیان در ایران (حداقل در امور زیربنایی) را در برگیرد. نکته دیگری که از لحاظ جمله‌بندی لایحه وجود دارد به عبارت «... موافقت وزیر امور اقتصادی و دارایی پس از کسب نظر از بیمه مرکزی ایران...» بر می‌گردد. در این عبارت اهمیت کمی بر نقش بیمه مرکزی ایران به عنوان ناظر اصلی بر اجرای قانون بیمه داده شده است و تا حدودی جنبه تعارف‌آمیز دارد. بدین جهت پیشنهاد می‌گردد که عبارت فوق به صورت ذیل تغییر یابد: «... تأیید بیمه مرکزی ایران و موافقت وزیر امور اقتصادی و دارایی...».